

عنوان مقاله:

بررسی کهن الگوی آنیما در خان چهارم از هفت خان رستم

محل انتشار:

شاهنامه و زبان فارسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مهربانو حصارى - دبیر آموزش و پرورش ناحیه یک مشهد دانشجوى دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد

خلاصه مقاله:

دوران حکومت کیکاووس در شاهنامه، دوران پر فراز و نشیبی است؛ دورانی که با لشکر کشی او به سرزمین افسانه ای مازندران و در نتیجه، اسارت شاه و سپاهش به دست دیوان همراه است. نجات کاووس به دست زال و رستم است. رستم بی درنگ به یاری ایرانیان می شتابد و این گونه هفت خان رستم آغاز می گردد. در این هفت خان رمزها و نشانه هایی وجود دارد که بر اساس عقاید یونگ قابل بررسی و تاویل است. یکی از نمدهای کهن الگوه، آنیماست که در خان چهارم به صورت زن جادوگر نمایان شده است. آنیما، هم نمود مثبت دارد و هم منفی. این خاصیت کهن الگویی و نمادین بودن آنیماست. اگر محتویات مثبت آنیما نتواند به طور خود آگاه بروز کند و سرکوب شود انرژی آن به جنبه های منفی کهن الگو منتقل می شود و به صورت نمایه های منفی ظاهر می گردد. عفریت مرگ یا زن جادوگر، یکی از نمدهای منفی آنیماست که در اساطیر به صورت زنی جادوگر، افسانه ای، ظاهر می شود و قهرمان را به شرایط خطرناک و مرگ آفرین می کشاند. این نمود منفی به صورت زن جادوگر در خان چهارم رستم دیده می شود. در این مقاله، که به شکل بنیادی بر پایه مطالعات کتابخانه ای و به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده، ضمن تعریف کهن الگوی آنیمایی، بازتاب منفی آن در چهره زن جادوگر و کشته شدن او به دست رستم در خان چهارم، بر اساس نظریه یونگ بررسی می گردد.

کلمات کلیدی:

کهن الگوی آنیما، زن جادوگر، رستم، هفت خان رستم، نظریه یونگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1505714>

